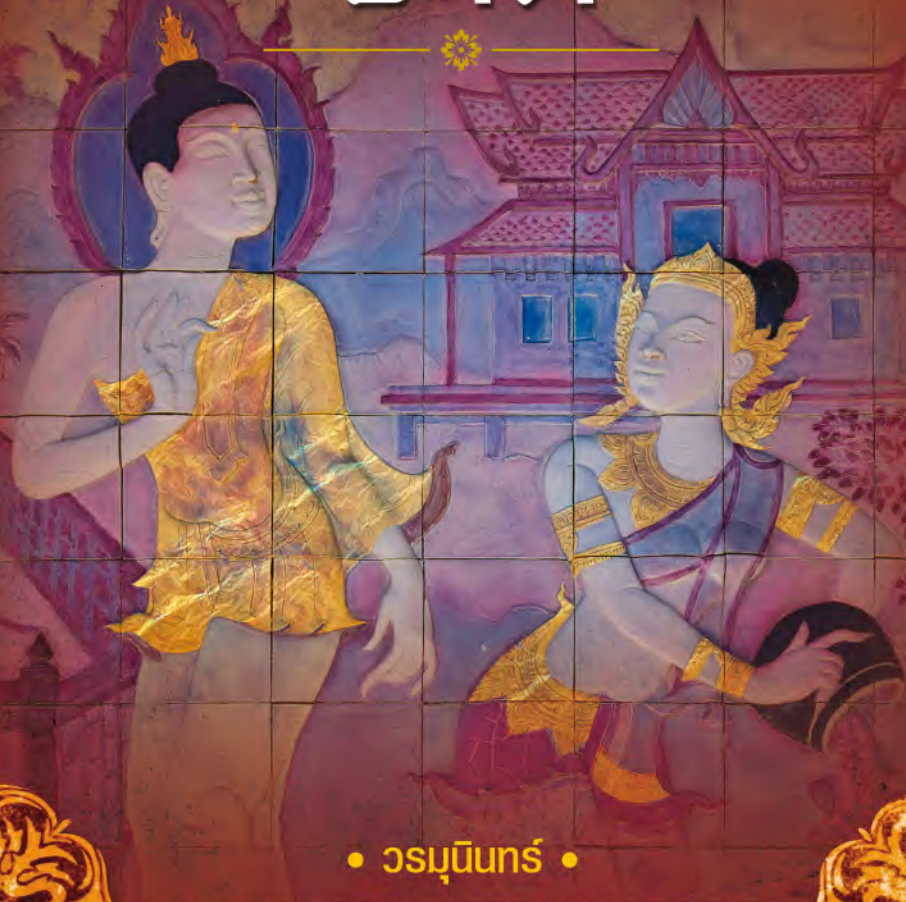

PAILIN

จากอดีตขององค์พระศาสดาสู่ชาดกแฝงธรรม
อ่านสนุก สอนใจสู้ชีวิต

พระพุทธเจ้า ๕๐๐ ชาติ

• วรมุณีนทร์ •

พระพุทธเจ้า
๕๐๐
ชาติ

• วรมุณินทร์ •

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
วรมุนินทร์.

พระพุทธรเจ้า ๕๐๐ ชาติ.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, ๒๕๕๕.

๑๑๒ หน้า.

๑. ชาตก. I. ชื่อเรื่อง.

๒๕๕๕.๓๑๘๔๔

ISBN ๙๗๘-๖๑๖-๑๕-๐๗๒๖-๘

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.บ., นศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิตร

ลาวัณย์ เฉลิมชัยวัฒน์

ขวลิต พรหมกิตวงศ์

สุรวิรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา

ศักดิ์ชัย บางมด ทีมวิชาการสำนักพิมพ์

ม-ะ-จ-ง

Moo-wan

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

๘๘ ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๑๕๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๑๙๑๙ โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๘๑๘

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-0726-8

9 786161 507268

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

ชาดกนี้เป็นเรื่องราวแห่งองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ได้ทรงประสูติในชาติต่าง ๆ ก่อนเป็นพระชาติของพระพุทธเจ้าก่อนจะตรัสรู้ (๕๐๐ ชาติ)

แต่ละชาตินั้นพระองค์ประสูติเป็นเทวดาบ้าง เป็นพรหม เป็นมนุษย์ชั้นสูง มนุษย์ชั้นกลาง เป็นสัตว์ป่า สัตว์บ้านบ้าง แต่ละชาตินั้นล้วนเป็นเสมือนกระจกแห่งธรรม ซึ่งทั้งสะท้อนสอนใจเราให้เข้าใจถึงกฎแห่งกรรมและสัจธรรมแห่งชีวิต เหมาะที่จะนำมาเป็นข้อคิดเพื่อใช้เป็นหลักธรรมนำชีวิตให้ก้าวไปอย่างถูกต้อง ชีวิตเหมือนเรือต้องมีหางเสือโดยไม่แกว่งไกวไปสู่ทางแห่งอบายต่าง ๆ อันเป็นความเสื่อมแห่งชีวิต

ชาดกชุดนี้ทางสำนักพิมพ์ได้จัดพิมพ์ออกมาเป็นชุด เล่มนี้เป็นเล่มที่ ๓ หวังว่าจะเป็นหนังสือชุดมงคลประทีปที่ครอบครวัชาวพุทธรักษีสืบไป

ปรารธนาดี
บรรณาธิการ

“นิทานชาดกจากพระไตรปิฎก”

ไม่ใช่เรื่องเก่าปรัมปราที่อ่านยากเลย พระพุทธเจ้า ๕๐๐ ชาตินี้ มีนิทานธรรมะที่หนักอึ้ง แต่ทว่าเป็นเหมือนนิทานเรื่องเล่าที่อ่านได้ เพลิดเพลินและได้ข้อคิดสอนใจได้เป็นอย่างดีในคุณธรรมด้านต่าง ๆ เช่น ผลของการมีความกตัญญู เรื่องของการรู้จักเลือกคบคน หรือเรื่องเกี่ยวกับคนคดโกง เป็นต้น

ทุกเรื่องจึงมีความทันสมัย
และนำมาเป็นคติสอนตัวเองและคน
ในครอบครัวได้เป็นอย่างดี

แต่ละชาติที่พระพุทธเจ้าทรงได้เคยประสูติก่อนจะตรัสรู้นั้น พระองค์เคยประสูติเป็นสัตว์ เป็นราชครู เป็นเทพ เป็นพราหมณ์ เป็นเศรษฐี เป็นนักเลง และอื่น ๆ อีกมากมาย จึงแน่นอนว่าทุกชาติมีความสนุกสนานน่าติดตามเหตุการณ์ที่ทรงได้พบเห็นและเป็นไป

นอกจากความบันเทิงแล้วย่อมได้คณาธรรมเก็บไว้พิจารณา
เตือนตนต่อไปในครรลองของชีวิต

วรมุนินทร์

สารบัญ

ความกล้า ช่วยให้อวด	๙
ทองคำ	๑๕
หัวใจลิง	๑๙
คุณธรรมของผู้รู้รักษาตัวรอด	๓๑
มือกลอง	๓๕
นักเป่าสังข์	๓๙
กิริยาอาการของสตรี	๔๑
สิ่งเปรียบเทียบกับของผู้หญิง	๔๕
พิษสงอันร้ายกาจของผู้หญิง	๔๙
ผู้หญิง-ผู้หญิง	๕๕
มายาหญิง	๖๓

อำนาจแห่งเสน่ห์หา	๖๙
ผัว พี่ ลูก	๗๕
งูใจเพชร	๗๙
บัณฑิตจอบเหี้ยน	๘๓
จอมขี้เกียจ	๘๗
คนเนรคุณ	๘๙
ระหว่างคนกับสัตว์	๙๓
วิธีเลือกที่อยู่อาศัย	๙๙
แรงอธิษฐาน	๑๐๓
ผู้เดินทางตรง	๑๐๕
แก้เผ็ดคนขี้เหนียว	๑๐๙

ความกล้า ช่วยให้อด

ครั้งนั้น พระเจ้าพรหมทัตครองราชสมบัติ ณ กรุงพาราณสี พระองค์มีพระโอรสองค์หนึ่ง และเมื่อพระโอรสของพระองค์เจริญ วัยขึ้น พระองค์ได้ส่งไปศึกษาศิลปวิทยา ณ กรุงตักสิลา

พระราชกุมารศึกษาเล่าเรียนศิลปวิทยา ณ กรุงตักสิลานั้นเป็นเวลาหลายปี จนกระทั่งจบหลักสูตร อาจารย์ได้มอบอาวุธให้ ๕ ชนิดด้วยกันคือ พระขรรค์ ธนู หอก ขวาน และตะบอง พระกุมารจึงมีพระนามใหม่ว่า “ปัญจอาวุธกุมาร” ตั้งแต่นั้นมา

ปัญจอาวุธกุมารอำลาอาจารย์กลับยังกรุงพาราณสี ขณะที่เดินทางมาถึงป่าใหญ่ระหว่างทาง ได้พบยักษ์ตนหนึ่งมันจำแลงกายสูงใหญ่เท่าลำตาล ศีรษะเท่าปราสาท ลูกตาโตเท่าบาตรใหญ่ มือเขียวเท้าเขียว เขี้ยวโง่งออกจากปาก หน้าขาว ท้องดำ ยืนขวางไม่ยอมให้พระองค์ผ่านไป

ปัญจอาวุธกุมารเห็นเช่นนั้นก็พยายามรวบรวมสติให้มันไม่หวั่นกลัว เดินเข้าไปหามันอย่างองอาจ พลางร้องทวาดขึ้นว่า

“ยักษ์ร้าย! เราพร้อมแล้ว พร้อมทุกอย่างจึงกล้าเข้ามาในป่านี้ ถ้า
แกกลัวตายก็จงหลีกทางให้เราแต่โดยดี อย่าให้เราต้องใช้กำลัง ไม่งั้นเรา
จะยิงแกให้ดับด้วยศรนี้แหละ”

แทนที่ยักษ์จะขยับเขยื้อนเคลื่อนไหว มันคงทำเป็นหูทวนลม ยืน
นิ่งขวางทางอยู่เช่นดั่งเดิม

ปัญจาวุธกุมารเห็นไม่ได้การ จึงแผลงศรออกไปทันที

ลูกศรดอกแล้วดอกเล่าที่กระเด็นหวือออกไป แทนที่จะไปเสียบ
ทะลุอก หรือเนื้อตัวยักษ์ แต่กลับไปติดอยู่ที่ขนของมันเสียสิ้น แม้พระ
กุมารจะพยายามปล่อยลูกศรออกไปอีกจนหมด ก็หาได้ทำอันตรายใด ๆ
แก่มันไม่

เมื่อหมดลูกศร พระกุมารก็ชักพระขรรค์ขยับเข้าไปใกล้ พลัง
वादว่า

“ยักษ์! ถ้าแกไม่หลีก เราจะเอาดาบนี้ฟันแกให้ขาดสองท่อน
เดียวนี้แหละ”

ว่าพลงเงื่อพระขรรค์ฟันร่างยักษ์สุดแรง แต่พระขรรค์ที่แสน
คมนั้นกลายเป็นขี้เล็ก ๆ ไปติดอยู่ที่ขนยักษ์เหมือนเช่นเคย

พระกุมารเมื่อเห็นเช่นนั้น ก็หาได้หวั่นพรั่นพรึงไม่ ระดมแทง
ด้วยหอก ฟันด้วยขวาน และตีด้วยตะบองอีก แต่สุดท้าย อาวุธเหล่า
นั้นไปติดอยู่ที่ขนยักษ์จนสิ้น ตัวยักษ์หาได้เป็นอันตรายใด ๆ ไม่

“บ๊ยะ! เจ้ายักษ์ตัวนี้ ขนมันเหนียวเป็นดั่งเมที่เดียวดีละ คราวนี้เรา
จะให้มันชิมรสหมัดรสเท้า อาวุธเก่าแก่ของเราบ้าง”

พระกุมารยังคงฮึดสู้ต่อไป และคราวนี้ โผเข้าต่อยซ้ายขวา พร้อม